

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 21.12.2005
KOM(2005) 666 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**Fremme af bæredygtig ressourceudnyttelse: Temastrategi for affaldsforebyggelse og
-genanvendelse**

{SEK(2005) 1681}
{SEK(2005) 1682}

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	3
2.	Situationen i øjeblikket	4
3.	Mål for en dynamisk EU-affaldspolitik	6
4.	Indsats	6
5.	Hvilke følger vil de foreslåede ændringer få?	8
6.	Den internationale situation	10
7.	Overvågning og evaluering	11
8.	Revurderingsforløb	11
BILAG I: FORENKLING OG MODERNISERING AF GÆLDENDE LOVGIVNING		12
BILAG II: FINANSIERINGSOVERSIGT		12

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**Fremme af bæredygtig ressourceudnyttelse: Temastrategi for affaldsforebyggelse og
-genanvendelse**

(EØS-relevant tekst)

1. INDLEDNING

Affald er en miljømæssig, samfundsmæssig og økonomisk udfordring for europæerne. Hos nogle fremkalder det negative billeder: skraldeposer, efterladenskaber og deponier med giftigt affald. For andre betyder affald muligheder - Europas indsats for at takle affald på en miljømæssig fornuftig måde har skabt beskæftigelse og forretningsmuligheder. Affaldshåndterings- og -genanvendelsessektoren har en høj vækstrate og en anslået årlig omsætning på over 100 mia. EUR for EU-25. Den er arbejdskraftintensiv og beskæftiger mellem 1,2 og 1,5 mio. Genanvendelsesindustrien yder stadig større ressourcemængder til fremstillingsindustrien: mindst 50 % papir og stål, 43 % glas og 40 % non-ferro metaller produceret i EU er nu afledt af genanvendelsesmaterialer.

I de sidste 30 år har affald været et centralt element i EU's miljøpolitik, og der er gjort væsentlige fremskridt. Stærkt forurenede deponier og forbrændingsanlæg renses op. Der er blevet udviklet nye teknikker til behandling af farligt affald. Farlige stoffer fjernes fra køretøjer og elektrisk og elektronisk udstyr. Dioxinniveauerne og andre emissioner fra forbrænding reduceres.

Affald opfattes i stadig højere grad som en værdifuld ressource for industrien. Tilgange såsom genbrug, genanvendelse og energiudnyttelse begynder at blive anvendt på regulerede affaldstyper – emballageaffald, udrangerede køretøjer, affald fra elektrisk og elektronisk udstyr, bionedbrydeligt affald og dæk. Bionedbrydeligt affald føres ikke længere til deponier, og den omsiggribende genanvendelse og nyttiggørelse er med til at reducere drivhusgasemissionerne.

På trods af disse gode resultater er affald imidlertid stadig et problem. Affaldsmængderne fortsætter med at vokse. Gennemførelsen af lovgivningen er i visse tilfælde mangelfuld, og der er væsentlige forskelle mellem de nationale fremgangsmåder. Potentialet for affaldsforebyggelse og -genanvendelse er endnu ikke fuldt udnyttet. Den nye viden om miljøvirkningerne af ressourceudnyttelsen afspejles endnu ikke fuldt ud i affaldspolitikken.

De ubæredygtige tendenser i affaldsproduktionen og de politiske aspekter er årsag til bekymring, for affaldsproduktionen kan være et symptom på miljømæssig ueffektiv ressourceudnyttelse. Desuden fører affaldshåndtering til emissioner til luften, vandet og jorden såvel som støj og andre gener, der bidrager til miljøproblemer og giver økonomiske omkostninger.

EU's affaldslovgivning er desuden ofte stadig uklar, på trods af Domstolens retspraksis, og den har været genstand for betydelige tvister om fortolkningen heraf. Det resulterer i

regeloverlapninger og usikkerhedselementer for de kompetente myndigheder og affaldsindustrien, og kan være en hindring for de nødvendige investeringer.

Alt dette taget betragtning er tiden inde til at analysere og vurdere EU's affaldspolitik med henblik på at opstille en strategisk ramme for fremtiden. Som beskrevet i det sjette miljøhandlingsprogram (MIP) udstikker denne strategi målsætninger og midler, der skal sætte EU i stand til at fremme en bedre affaldshåndtering.

I processen forenkles og tydeliggøres de nugældende forskrifter væsentligt i tråd med EU's målsætning om bedre lovgivning. Affald blev udpeget som et højt prioriteret område for forenkling af Fællesskabets lovgivning [KOM(2005) 535]. I denne strategi udstikkes de første trin, som denne revurdering har vist er nødvendige, og det fastlægges, hvordan Kommissionen vil forbedre EU's affaldslovgivning.

Strategien bygger endvidere på den gældende lovgivning og på en omfattende høring af interesseparter og peger på, at fuld og effektiv gennemførelse i medlemsstaterne er en forudsætning for at nå de mål, der er sat i strategien.

2. SITUATIONEN I ØJEBLIKKET

I øjeblikket bortskaffes husholdningsaffald i EU ved deponering (49 %), forbrænding (18 %), genanvendelse og kompostering (33 %). I de nye medlemsstater, hvor der er gjort væsentlige bestræbelser på og investeringer i at efterkomme EU-lovgivningen, er situationen i hurtig udvikling, men deponering er dog stadig dominerende. Der er store forskelle mellem medlemsstaterne, fra dem, der genanvender mindst (90 % deponering, 10 % genanvendelse og energiudnyttelse), til dem, der er mere miljøvenlige (10 % deponering, 25 % energiudnyttelse og 65 % genanvendelse).

Den nuværende EU-affaldspolitik er baseret på et såkaldt affaldshierarki. Det betyder, at affald ideelt bør undgås, og hvad der ikke kan undgås, bør så vidt muligt genbruges, genanvendes og nyttiggøres, og deponering bør anvendes mindst muligt. Deponering er den værste løsning for miljøet, da det betyder tab af ressourcer og kan udvikle sig til en belastning af miljøet. Affaldshierarkiet bør ikke ses som en uelastisk regel, navnlig eftersom forskellige affaldsbehandlingsmetoder kan have forskellige miljøvirkninger. Målet om at nå frem til et genanvendelses- og nyttiggørelsessamfund betyder imidlertid, at vi bevæger os op i hierarkiet, dvs. væk fra deponering og over til mere genanvendelse og nyttiggørelse.

Den lovgivning¹, der skal være grundpillen for denne strategiske tilgang, omfatter horisontal lovgivning om affald, f.eks. affaldsrammedirektivet, direktivet om farligt affald og forordningen om overførsel af affald. Disse retsakter er suppleret af mere detaljeret lovgivning om affaldsbehandling og -bortskaffelse, såsom direktiverne om deponering og forbrænding, og lovgivning om håndtering af specifikke affaldsstrømme (olieaffald, PCB/PCT og batterier). Der er opstillet mål for genanvendelse og nyttiggørelse af forskellige vigtige affaldstyper, såsom emballage, udrangerede køretøjer og elektrisk og elektronisk affald (WEEE). Se bilag III til Kommissionens arbejdsdokument SEK(2005) 1682, der indeholder en illustration af relevant lovgivning.

¹ Jf. bilag III, der indeholder en detaljeret fortegnelse over retsakter.

På trods af betydelige fremskridt er de samlede affaldsmængder stigende, og den absolutte affaldsmængde, der deponeres, er ikke faldende. Mellem 1990 og 1995 steg den samlede affaldsproduktion i EU og EFTA med 10 %, medens BNP steg med 6,5 %. Produktionen af fast husholdningsaffald har bidraget væsentligt til denne stigning og hænger sammen med det økonomiske aktivitetsniveau, da både produktionen af fast husholdningsaffald og BNP i EU-25 steg med 19 % mellem 1995 og 2003. Mindre, men vigtige affaldsstrømme stiger også: produktionen af farligt affald steg med 13 % mellem 1998 og 2002, medens BNP steg med 10 %. Med de forventede højere økonomiske væksthiveauer, forventes den samlede vækst i mængden at fortsætte og berøre de fleste affaldstyper. OECD anslår, at mængden af fast husholdningsaffald vil fortsætte med at stige indtil 2020, men lidt langsommere. Det Fælles Forskningscenter forudser en stigning i produktionen af fast husholdningsaffald på 42,5 % inden 2020 sammenlignet med 1995-niveauerne. Der forventes en relativt hurtigere vækst i produktionen af fast husholdningsaffald i de nye EU-10 medlemsstater.

Selv om genanvendelse og forbrænding øges, falder den absolutte deponeringsmængde ikke på grund af den stigende affaldsproduktion. F.eks. steg mængden af deponeret plastaffald med 21,7 % mellem 1990 og 2002, selv om procentdelen af deponeret plastaffald faldt fra 77 % til 62 %.

Disse ubæredygtige tendenser skyldes delvis mangelfuld gennemførelse af affaldslovgivningen, der på sin side delvis skyldes visse aspekter af affaldspolitikken og rammebestemmelserne, der kunne forbedres.

Det drejer sig om en række **gennemførelses**problemer, der spænder fra deponering af affald på dårligt forvaltede deponier til overførsler af farligt affald i strid med internationale konventioner. Uklare definitioner og forskellige meninger om, hvordan bestemmelserne skulle gennemføres, har ikke hjulpet med til at forbedre gennemførelsen og har ført til retstvister. På trods af EF-Domstolens afgørelser er visse aspekter, såsom hvornår ophører affald med at være affald, stadig ikke klarlagt.

Selv om **affaldsforebyggelse** i mange år har været hovedformålet med både national og europæisk affaldshåndteringspolitik, er der kun gjort begrænsede fremskridt med hensyn til at omsætte dette mål til praksis. Hverken de mål, Fællesskabet eller medlemsstaterne har opstillet tidligere, er blevet imødekommet på tilfredsstillende måde.

Genanvendelse og nyttiggørelse er i stigning, men omfatter alligevel kun en begrænset andel af affaldet. Direktiverne om genanvendelse har hidtil været rettet mod individuelle affaldsstrømme; de har som led i Fællesskabets affaldspolitik gjort det muligt at reducere miljøvirkningerne ved at fremme kildesortering og genanvendelse af affaldsstrømme såsom batterier, emballage, køretøjer og affald fra elektrisk og elektronisk udstyr. Disse hurtigt voksende affaldsstrømme er særlig vigtige, fordi de er farlige og komplekse. Men de tegner sig kun en begrænset del af den samlede affaldsmængde.

Mængden af det affald, der genanvendes, stiger, men der er kun opstillet behandlingsstandarder for deponier og forbrændingsanlæg og delvis for genanvendelse. Derved skabes et miljøproblem, da genanvendelsesplanlægning kan forårsage forurening, hvis de forvaltes dårligt. Det er nødvendigt med standarder ikke kun for miljøbeskyttelse, men også af hensyn til erhvervslivet – for at fremme og skabe lige vilkår for genanvendelsesmaterialer.

På denne baggrund indgik der i forberedelserne til denne temastrategi en omfattende gennemgang af den nuværende situation og indkredsning af problemer og spørgsmål. Det har

ført til de nedenstående forslag om en bredere tilgang til affaldsforebyggelse og -genanvendelse.

3. MÅL FOR EN DYNAMISK EU-AFFALDSPOLITIK

EU's affaldspolitik kan at bidrage med at reducere de samlede negative miljøvirkninger af ressourceudnyttelse. Forebyggelse af affaldsproduktion og fremme af genanvendelse og nyttiggørelse af affald vil øge den europæiske økonomis ressourceeffektivitet og reducere de negative miljøvirkninger af naturressourceudnyttelsen. Dette vil bidrage til at opretholde ressourcegrundlaget, der er af væsentlig betydning for fortsat økonomisk vækst.

EU-affaldspolitikken nuværende grundlæggende mål - at forebygge affaldsdannelse og fremme genbrug, genanvendelse og nyttiggørelse for at reducere de negative miljøvirkninger – **gælder stadig og vil blive underbygget i denne virkningsbaserede tilgang.**

EU's langsigtede mål er at blive til et genanvendelsessamfund, der søger at undgå affald, og som anvender affald som en ressource. Høje miljøreferencestandarder på det indre marked vil fremme genanvendelses- og nyttiggørelsesaktiviteter.

4. INDSATS

For at nå disse mål og dermed sikre et højere miljøbeskyttelsesniveau går forslaget ud på at modernisere den gældende lovramme – dvs. indføre livscyklusvurdering i planlægningen og tydeliggøre, forenkle og strømline EU's affaldslovgivning. Dette vil bidrage til at løse de nuværende gennemførelsesproblemer og klart sætte EU på rette kurs mod et økonomisk og miljømæssigt effektivt genanvendelsessamfund. Det nuværende ambitionsniveau på miljøområdet opretholdes og øges, samtidig med at grundlaget for bæredygtig vækst sikres.

Dette kræver en kombination af foranstaltninger, der fremmer affaldsforebyggelse, -genanvendelse og -genbrug på en sådan måde, at det giver størst mulig reduktion i den samlede belastning fra ressourcernes livscyklus, herunder:

- **En fornyet indsats for fuldstændig gennemførelse af gældende lovgivning.** Der er forskellige problemer med gennemførelsen i medlemsstaterne, der spænder fra ulovlige deponier i nogle til forskellige fortolkninger i andre. En del af denne strategi tager sigte på at fjerne tvetydigheder, udrede omstridte fortolkninger og ændre den lovgivning, der ikke har givet de forventede miljøresultater. Kommissionen vil anvende Udvalget for Forvaltning af Affaldsstoffer som forum for udveksling af oplysninger og bedste praksis og ligeledes til at bringe vanskeligheder i forbindelse med gennemførelse for dagen. Den vil fortsætte med at tage retlige skridt for at sikre ensartet håndhævelse af fællesskabslovgivningen i alle medlemsstater.
- **Forenkling og modernisering af gældende lovgivning,** hvor erfaringen har vist, at det er nødvendigt at mindske den administrative byrde, men samtidig opretholde miljøbeskyttelsesniveauet, i tråd med målsætningerne om bedre lovgivning. Dette vil resultere i en mere omkostningseffektiv affaldslovgivning og vil omfatte en række forskellige foranstaltninger. For det første en ændring af affaldsrammedirektivet, hvorved det smeltes sammen med direktiverne om farligt affald, indførelse af livscyklustankegang, tydeliggørelse af, hvornår affald ikke længere er affald, og af definitionerne på nyttiggørelse og bortskaffelse, indførelse af en definition på

genanvendelse og en løsning på overlapningerne mellem de forskellige retsakter om affald og anden miljølovgivning. For det andet ophævelse af direktivet om olieaffald og overføre dets bestemmelser om indsamling af olieaffald til affaldsrammedirektivet. For det tredje fremsætte forslag i 2006 med henblik på at konsolidere de tre direktiver om affald fra titandioxidindustrien. For det fjerde vil Kommissionen i forbindelse med en fortsat og systematisk gennemgang af EU-affaldslovgivningen og ud over de forslag, der vedtages sammen med denne strategi, vurdere, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at nå videre med målsætningerne om bedre lovgivning og forenkling i tråd med tidsplanen i meddelelsen KOM(2005) 535. Det vil bl.a. omfatte de kommende revurderinger af affaldsdirektiverne, herunder revurderingen i 2006 af direktivet om udrangerede køretøjer, revurderingen i 2008 af direktivet om elektrisk og elektronisk udstyr og en revurdering af affaldsnomenklatursystemet. Endelig vil der med de fælles standarder, der foreslåes i denne strategi, blive nye muligheder for at skabe en forenklet forskriftsordning for overførsel af affald, der vil tilskynde til yderligere genanvendelse og nyttiggørelse af affald.

- **Indførelse af livscyklustankegangen i affaldspolitikken.** Miljøpolitik fokuserer som regel på de første og de afsluttende faser af livscyklusen: udvinding, forarbejdning og fremstilling i den ene ende og affaldshåndtering i den anden. Det er nu et anerkendt faktum, at mange ressourcers miljøvirkninger ofte er tilknyttet anvendelsesfasen². Alle faser i en resources livscyklus skal tages i betragtning, da der kan være tale om afvejsninger mellem forskellige faser, og foranstaltninger, der er truffet for at reducere miljøvirkninger i én fase, kan øge virkningerne i en anden. Miljøpolitik skal selvfølgelig kunne sikre, at de negative miljøvirkninger minimeres i ressourcernes samlede livscyklus. Livscyklustankegangen gør det lettere at opstille prioriteter, og politikkerne kan målrettes mere effektivt, således at der opnås størst mulige miljøfordele af indsatsen.

Livscyklustilgangen vil blive indarbejdet i EU-lovgivningen, ved at målsætningerne for affaldsrammedirektivet tydeliggøres, således at de udtrykkeligt tager hensyn til livscyklusperspektivet. Dette vil få væsentlige følger for udarbejdelsen af ny politik og for affaldshåndteringsprincipper og –praksis i fremtiden. Den nylige revurdering af genanvendelses- og nyttiggørelsesmålene for emballagematerialer var det første eksempel på anvendelse af livscyklustankegang til udformning af politik. Der er fastsat nye mål for hvert enkelt materiale baseret på en analyse af de miljømæssige og økonomiske virkninger igennem hele materialets livscyklus. Gennemgangen af olieaffaldshåndtering er et andet område, hvor livscyklustankegangen blev anvendt.

- **Fremme af en mere ambitiøs affaldsforebyggelsespolitik** ved at tydeliggøre medlemsstaternes forpligtelse til at udarbejde offentligt tilgængelige affaldsforebyggelsesprogrammer. På EU-plan vil Kommissionen fremme anvendelsen af IPPC-direktivet, IPP (integreret produktpolitik) og andre værktøjer for at tilskynde til udbredelsen af bedste praksis.
- **Bedre vidgrundlag og information**, der vil underbygge den fortsatte udvikling af affaldsforebyggelsespolitikken.

² KOM(2003) 302, Integreret produktpolitik.

- **Udvikling af fælles referencestandarder for genanvendelse.** For at sikre at det indre marked for genanvendelse fungerer ordentligt, foreslås det at fastsætte minimumsstandarder for hele Fællesskabet for genanvendelsesaktiviteter og -materialer, for således at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau og for at forebygge ”miljødumpning”. Denne fremgangsmåde vil blive baseret på ændringer i affaldsrammedirektivet og IPPC-direktivet. Fremgangsmåden vil først og fremmest blive anvendt på bioaffald.
- **Videreudvikling af EU's genanvendelsespolitik.** Med udgangspunkt i gennemførelsen af den gældende EU-affaldslovgivning vil der blive søgt nye veje til udvikling af genanvendelse. Der vil blive foretaget en detaljeret analyse af gennemførligheden og levedygtigheden af en langsigtet materialespecifik tilgang. Medlemsstaterne vil også blive tilskyndet til i større grad at anvende økonomiske instrumenter og udveksle erfaringer og bedste praksis gennem en forbedret koordinering i Udvalget for Forvaltning af Affaldsstoffer.

De foreslåede foranstaltninger og ændringer er nøjere forklaret i bilag I, der ligeledes indeholder en foreløbig tidsplan for forelæggelse af de forskellige forslag til gennemførelse af temastrategien.

5. HVILKE FØLGER VIL DE FORESLÅEDE ÆNDRINGER FÅ?

Denne temastrategi forventes at få virkninger for den nuværende praksis i medlemsstaterne og at skabe nye affaldshåndteringsmuligheder i stedet for deponering, hvilket vil fremme en generel opstigning i affaldshierarkiet. Virkningerne er resumeret i det følgende (der er flere oplysninger i den medfølgende konsekvensanalyse).

Mindre affald til deponering

Foranstaltninger, der træffes i medfør af temastrategien, vil bidrage til fortsat at undgå, at affaldsstrømme deponeres. Den større fokusering på gennemførelse og på fremme af økonomiske instrumenter vil hjælpe med til at bringe priserne på deponering op på et niveau, der bedre afspejler de faktiske miljøvirkninger af denne affaldshåndteringsmetode med det resultat, at deponeringsmængden mindskes. Da deponering imidlertid stadig er den mest udbredte affaldshåndteringsmetode i mange medlemsstater, vil det tage tid at gå bort herfra. For nogle affaldstyper vil deponering måske forblive den eneste levedygtige mulighed. De nye medlemsstater har brug for tid til at opbygge alternative infrastrukturer og takle fortidens levn.

Deponering af affald i EU vil blive revurderet i 2010. Hvis de affaldsmængder og -typer, der deponeres, forbliver uacceptable, og hvis opgivelsen af deponering ikke sker hurtigt nok, påtænkes der yderligere deponeringsforbud.

Mere kompostering og energiuudnyttelse fra affald

Efterhånden som affald i stadig mindre omfang deponeres, vil det blive kanaliseret til forskellige behandlingsmuligheder højere oppe i affaldshierarkiet, der alle er bedre for miljøet.

Udvikling af kvalitetskriterier for komposteringsanlæg og for kompost vil øge mulighederne for kompostering.

Hvor der sker energiudnyttelse fra affald, ønsker strategien at øge energieffektiviteten. Kommissionen foreslår, at der indføres effektivitetsgrænseværdier til klassifikation af affaldshåndtering i kommunale forbrændingsanlæg som enten nyttiggørelse eller bortskaffelse. Det vil ligeledes hjælpe EU med at nå målene i direktivet om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder.

Det er op til de enkelte medlemsstater at afgøre, hvilken valgmulighed der er den miljømæssigt bedste i de givne omstændigheder.

Mere og bedre genanvendelse

De næste fem år vil blive afgørende for gennemførelsen af direktiverne om genanvendelse. Ved at fastsætte minimumskvalitetsstandarder for nogle genanvendelsesplaner forventes der en betydelig forbedring, idet der vil ske en ændring fra den nuværende situation, hvor kun 8-10 % af affaldet er omfattet af minimumskvalitetsstandarder, til en situation hvor en væsentlig andel af genanvendelsesaffaldet er omfattet. Denne dækning vil blive afpasset efter miljørisikoen. Dette vil sikre, at efterhånden som genanvendelse i stadig større omfang bliver den foretrukne affaldshåndteringsløsning, vil dens miljøvirkninger kunne kontrolleres, og der vil skabes markedsbetingelser for, at genanvendelse fortsat kan vokse støt.

Kvalitetsstandarder for genanvendelse vil stimulere efterspørgslen efter og accepten af genanvendelsesmaterialer. Det vil så trække affaldsstrømmene i retning af genanvendelse og genbrug. Derudover vil et bedre indre marked for genanvendelse baseret på EU-standarder få den virkning, at genanvendelse vil finde sted, dér hvor det er mest effektivt. Hermed reduceres omkostningerne og yderligere genanvendelse og genbrug fremmes.

Genanvendelse af en række materialer fungerer i øjeblikket godt, og de høje markedspriser fremmer væksten i genanvendelsesbrancherne. Anvendelse af returpapir til fremstilling af nyt papir er f.eks. blevet fordoblet mellem 1991 (25 %) og 2004 (50 %). For andre materialers vedkommende ser der ud til at være hindringer for fuld udvikling af genanvendelsesmarkedet, men der arbejdes på at fjerne dem. Denne situation revurderes i 2010. Hvis der ikke sker genanvendelse af materialer, der medfører miljøfordele, kan der træffes yderligere foranstaltninger rettet mod de pågældende materialer ved anvendelse af det bedst egnede politiske værktøj (økonomisk instrument, producentansvar, deponeringsforbud, indsamlings- eller genanvendelsesmål).

Væsentlige fordele og positive virkninger

Disse bestræbelser vil kunne forbedre EU-affaldspolitikken omkostningseffektivitet og give betydelige miljømæssige og samfundsmæssige fordele:

- Affaldspolitikken fokuseres mere på miljøvirkninger og bliver derved mere effektiv og omkostningseffektiv.
- Lovgivningsmiljøet for affaldshåndteringsaktiviteter forbedres, og det medfører færre omkostninger og færre hindringer for affaldsgenanvendelses- og -nyttiggørelsesaktiviteter.
- Affaldsforebyggelsespolitik gennemføres på nationalt plan, hvorved der sikrest størst miljømæssig og økonomisk effektivitet og sættes ind tættest på det sted, hvor affaldet dannes.

- Udvidet affaldsnyttiggørelse vil reducere emissionerne fra affaldsbortskaffelsen og medføre miljøfordele såsom færre drivhusgasemissioner.

Disse positive virkninger kan illustreres med følgende kvantificerede eksempler:

- Yderligere kompostering, genanvendelse og energiudnyttelse af husholdningsaffald i stedet for deponering kan medføre yderligere reduktioner i drivhusgasemissioner på mellem 40 og over 100 mio. t CO₂-ækvivalenter om året.
- Tydeliggørelse af, hvornår affald ophører med at være affald, kan reducere nogle af de administrative omkostninger i forbindelse med affaldslovgivning. F.eks. anslår genanvendelsessektoren for tilslagsmaterialer disse omkostninger til ca. 1 % af omsætningen.
- Øget genanvendelse er jobskabende: genanvendelse af 10 000 t affald kræver op til 250 jobs sammenlignet med 20 til 40 nye jobs, hvis affaldet forbrændes, og omkring 10 hvis det deponeres. Medregnes reduceret jobskabelse i udvinding og produktion af nye materialer, skulle dette resultere i en beskedent nettojobskabelse.

6. DEN INTERNATIONALE SITUATION

De fleste udviklede økonomier og mange udviklingslande har forbedret affaldshåndtering som mål. Lande med mindre udviklede affaldshåndteringssystemer sigter normalt mod at forbedre de grundlæggende affaldshåndteringsmetoder, navnlig hvad angår deponering af husholdningsaffald og håndtering af farligt affald. Lande med mere udviklede affaldshåndteringssystemer søger at forebygge affaldsdannelse og øge genanvendelse og nyttiggørelse af affald.

De vigtigste initiativer på internationalt plan er Basel-konventionen om kontrol med grænseoverskridende transport af farligt affald og bortskaffelse heraf og OECD's arbejde vedrørende kontrol med overførsel af affald og udvikling af internationale standarder for miljøforsvarlig affaldshåndtering. Dette sigter bl.a. på at styrke den institutionelle og ikke institutionelle affaldshåndteringskapacitet i udviklingslandene. EU bidrager til oprettelse af et kontrolsystem på internationalt plan gennem sine sektorpolitikker og navnlig gennem forordningen om overførsel af affald, der sigter mod et højt miljøbeskyttelsesniveau.

For nylig begyndte G8 på Japans opfordring at arbejde mod at reducere, genbruge og genanvende affald.

Eksempler på politikker i andre industrilande:

- Japan har omfattende lovgivning om affald og andre bæredygtige produktions- og forbrugspolitikker under ”3R-paraplyen”, dvs. ’Reducing, Re-using, Recycling’ (reducere, genbruge og genanvende). Disse omfatter love med mål for almen affaldsforebyggelse, affaldsgenanvendelse og undgåelse af endelig bortskaffelse. Japan sigter mod at genanvende 24 % af husholdningsaffaldet og begrænse mængderne af affald til endelig bortskaffelse med 50 %. Ud over disse mål har Japan udarbejdet en række genanvendelseslove, hvoraf nogle afspejler målsætningerne med EU's genanvendelsesdirektiver (om emballage, elektrisk og elektronisk affald og udrangerede køretøjer) og andre spørgsmål, der endnu ikke er omfattet af fællesskabslovgivning (byggematerialer og fødevarer). På lokalt plan har nogle

lokalregeringer fastsat affaldshåndteringsafgifter og opkrævet skatter på deponeret industriaffald.

- USA har udarbejdet politikker på føderalt plan og på enkeltstatsplan. Forbundsregeringen har fastsat langsigtede indikative mål for en national genanvendelsessats på 35 % af husholdningsaffald og støtter dette gennem en række hovedsagelig frivillige programmer. De omfatter bestræbelser på at fostre ”smart design” og reducere produkternes miljøvirkninger. Adskillige enkeltstater har udarbejdet lovgivning om begrænsning af deponering og fremme af genanvendelse fra forskellige affaldsstrømme, herunder lovgivning med lignende målsætninger som EU's genanvendelsesdirektiver (om emballage og elektrisk og elektronisk udstyr). Opmærksomheden er ligeledes rettet mod den omfattende produktion af husholdningsaffald.
- Kina har vedtaget en række love, der vedrører affaldshåndtering. Disse går navnlig ud på at fremme industriel symbiose ("circular economy"). Kina er i øjeblikket ved at udarbejde planer på mellemlang og lang sigt med henblik på udvikling af dette begreb. Der er i Kina også stigende efterspørgsel efter genanvendelsesmaterialer. Dette har for nylig udsat markederne for disse materialer for øget pres, som forventes at stige i fremtiden.

7. OVERVÅGNING OG EVALUERING

Der vil løbende blive holdt øje med strategien. Det vil kræve, at der gøres en vedholdende indsats for at forbedre statistikkerne om deponering og genanvendelse og for at opbygge et stærkere videngrundlag om miljøvirkninger og virkningsindikatorer. Evaluering af de nationale affaldspolitikker, analyse af medlemsstaternes gennemførelsesrapporter og løbende høring af interesseparter vil bidrage hertil.

8. REVURDERINGSFORLØB

Kommissionen vil revurdere fremskridtene med hensyn til at nå strategiens målsætninger i 2010. Revurderingen vil navnlig vurdere fremskridt med affaldsforebyggelsespolitikken, med anvendelsen af livscyklustankegangen på affaldshåndtering - herunder håndtering af bioaffald - og med skabelsen af et europæisk genanvendelsessamfund; alle disse oplysninger vil indgå i den endelige vurdering af det sjette miljøhandlingsprogram.

BILAG I: De vigtigste foranstaltninger

1. FORENKLING OG MODERNISERING AF GÆLDENDE LOVGIVNING

Definitionen på affald

Rammedirektivet for affald definerer affald som produkter eller materialer, der er kasseret. I lyset af den omfattende høring af interesseparter har Kommissionen konkluderet, at der ikke er behov for at ændre definitionen af affald væsentligt, men at det snarere er nødvendigt at tydeliggøre, hvornår affald ophører med at være affald (og bliver til et nyt eller sekundært råmateriale). Der foreslås derfor en ændring i direktivet, der fastlægger miljøkriterier baseret på affaldsstrømme til bestemmelse af, hvornår affald ophører med at være affald. Dette vil både kunne forbedre genanvendelsesprodukters miljøresultater ved at tilskynde virksomhederne til at producere genanvendelsesprodukter, der overholder disse miljøkriterier, og reducere unødvendige byrder for lavrisikobetonede genanvendelsesaktiviteter. Kommissionen vil desuden offentliggøre en meddelelse med retningslinjer baseret på EF-Domstolens retspraksis om spørgsmålet om, hvornår biprodukter i relevante industrisektorer bør og ikke bør anses for at være affald, således at de økonomiske operatørs og kompetente myndigheds retsstilling tydeliggøres. I forbindelse med revurderingen af denne strategi i 2010 vil Kommissionen vurdere, om retningslinjerne er effektive.

Den nuværende definition på affald sætter ingen klare grænser for, hvornår affald er blevet hensigtsmæssigt behandlet og bør anses som et produkt. Det er problematisk, da det skaber retlig usikkerhed og administrative omkostninger for virksomheder og myndigheder. Det kan føre til divergerende opfattelser fra medlemsstat til medlemsstat og endog fra region til region og derved skabe problemer på det indre marked. Der findes desuden genanvendelsesmaterialer af dårlig kvalitet på markedet, hvilket forårsager vanskeligheder for potentielle købere og også for hæderlige sælgere.

Drøftelser med interesseparter og med medlemsstaterne samt Kommissionens analyse har afsløret, at kun et relativt lille antal affaldsstrømme er berørt af spørgsmålet. Dette betyder, at det er muligt at vælge de affaldsstrømme, hvor der er behov for kriterier baseret på de potentielle miljømæssige og økonomiske fordele. Den første bølge af affaldsstrømme, der skal behandles i dette system, vil omfatte kompost, genanvendte tilslagsmaterialer, og afhængigt af resultaterne af en igangværende undersøgelse af miljøvirkninger, anvendelse af talg som brændstof.

Kommissionen foreslår, at man griber dette spørgsmål an i to trin: for det første fastsættes proceduren for vedtagelse af kriterier i affaldsrammedirektivet, og for det andet foreslås specifikke affaldsstrømme til dette system, der er baseret på miljømæssige og økonomiske fordele. Kommissionen vil foretage undersøgelser og høringer af interesseparter, før den fremsætter forslag.

Denne tilgang skulle resultere i:

- bedre miljøresultater for genanvendelsesprodukter, efterhånden som de økonomiske operatører søger at nå det niveau, der er nødvendigt for, at deres genanvendelsesprodukt ikke længere anses for at være affald

- større sikkerhed og forudsigelighed for købere af genanvendelsesprodukter og -materialer;
- lovforenkling for lavrisikobetonet affald, der anvendes som sekundære materialer.

En forudsætning for gennemførelsen af denne tilgang vil være, at der fastsættes miljøkriterier på et højt niveau for at reducere miljørisikoen. Ud over miljøkriterier vil det også være nødvendigt at fastsætte kriterier for anvendelsesegnethed for at sikre, at genanvendelsesprodukterne kan finde en levedygtigt marked. Sådanne kriterier for anvendelsesegnethed kunne udledes af gældende CEN-standarder eller fra tilsvarende kilder.

En række faktorer skal tages i betragtning ved udvælgelsen af affaldsstrømme og udarbejdelsen af kriterier. Disse vil navnlig omfatte risikoen for, at genanvendelsesproduktet kan blive anvendt på en uhensigtsmæssig måde, eller blive transporteret ud af EU til en fingeret anvendelse, eller på anden måde få miljøvirkninger, som en klassificering som affald ville have forhindret. En anden faktor er tilstedeværelsen af et levedygtigt marked for det pågældende produkt. Kommissionen vil veje disse faktorer mod hinanden, når den foreslår affaldsstrømme og kriterier.

Definitionen på genanvendelses- og bortskaffelsesaktiviteter

Det væsentligste problem med definitionerne på genanvendelse og bortskaffelse i affaldsrammedirektivet er, at de anvendes til forskellige formål. I genanvendelsesdirektiverne anvendes de til at sætte mål, og i forordningen om overførsel af affald anvendes de til at bestemme, om reglerne for det indre marked gælder for overførsler af affald.

Det bedste ville være, at de kun blev anvendt til at sætte mål, og at der blev anvendt et enklere system til overførsler af affald. Da der er mangler i de gældende europæiske affaldshåndteringsstandarder, og da affaldshåndteringsstrukturerne og –politikkerne skal tilpasses, er det imidlertid for tidligt med en sådan ændring i affaldslovgivningen.

Definitionerne i den nuværende lovgivning, som fortolket af EF-Domstolen, fremmer ikke den bedste miljøpraksis, f.eks. hvad angår energiudnyttelse fra affaldsforbrændingsanlæg. Kommissionen finder, at det er behov for yderligere definition og foreslår derfor en ændring af affaldsrammedirektivet, således at definitionen af nyttiggørelse baseres på begrebet med erstatning af ressourcer i økonomien som helhed snarere end i et givet anlæg. Ændringen vil desuden gøre det muligt at behandle miljøspørgsmål i forbindelse med nye teknologier og fremgangsmåder på en sag-til-sag basis gennem en udvalgsprocedure.

Kommissionen foreslår, at der indføres anvendelse af effektivitetsgrænseværdier ved klassifikationen af affaldsbehandling i kommunale forbrændingsanlæg enten som genanvendelse eller som bortskaffelse. EF-Domstolens retspraksis klassificerer langt størstedelen af de kommunale forbrændingsanlæg som bortskaffelses-anlæg. Denne klassificering kunne få negative virkninger, der fører til miljøforringelse. Forbrænding med energiudnyttelse anses f.eks. normalt for at være en måde til at undgå deponering af bionedbrydeligt husholdningsaffald. Hvis forbrænding defineres i samme kategori som deponering, kan det imidlertid frygtes, at nogle lokale myndigheder vil være fristet til at vælge den billigste løsning (deponering), der til gengæld vil forringe miljøet. Desuden vil der blive diskrimineret negativt mod kommunale forbrændingsanlæg sammenlignet med kombineret forbrænding med tilsvarende energieffektivitet, men mindre streng emissionskontrol.

En definition af nyttiggørelse, der tager hensyn til det forhold, at energi produceret af et kommunalt forbrændingsanlæg erstatter anvendelsen af ressourcer i andre kraftværker, vil bedre afspejle miljøfordelene ved forbrænding. Energieffektiviteten af kommunale forbrændingsanlæg kan imidlertid variere betydeligt. Forbrænding med lav energieffektivitet kan være lige så ugunstig som deponering. Forbrænding med høj energieffektivitet kan være lige så fordelagtig som mekanisk genanvendelse eller kompostering af bestemte affaldsstrømme.

Konsekvensanalysen viser, at anvendelse af en energieffektivitetsgrænseværdi for kommunale forbrændingsanlæg vil kunne give både økonomiske og miljømæssige fordele. Fastsættelse af grænseværdier baseret på miljøresultaterne af et BAT-anlæg (hvor de bedste tilgængelige teknikker anvendes) ville gøre det nemmere at imødekomme målene om at undgå deponering.

Kommissionen foreslår en ændring af affaldsrammedirektivet, hvorved der indføres en energieffektivitetsgrænseværdi, hvorover kommunal forbrænding anses for nyttiggørelse. Grænseværdien tager udgangspunkt i BAT og tager hensyn til anbefalingen i BREF (BAT-referencedokument) om affaldsforbrænding, hvorefter der anvendes en ækvivalensfaktor på 2,6 til at sammenligne energi i form af elektricitet med energi i form af varme, dvs. 1 kWh elektricitet svarer til 2,6 kWh varme, og en faktor på 1,1 for fjernvarme.

Dette forslag vil fremme undgåelse af deponering og fremme anvendelsen af BAT til energiudnyttelse fra forbrænding af affald i forbrændingsanlæg. Det vil ligeledes muliggøre fortsat forbedring af miljøresultaterne af en sådan energiudnyttelse, da effektivitetsgrænseværdien regelmæssigt vil tilpasset efter den teknologiske udvikling.

Denne tydeliggørelse af definitionerne skulle kunne bidrage til et velfungerende indre marked for genanvendelse, hvor der anvendes høje miljøstandarder. Det er samtidig nødvendigt fortsat at tage situationen op til fornyet overvejelse.

Et andet eksempel på den type spørgsmål, som dette system vil kunne løse, er de tilfælde, hvor anvendelse af affaldsmaterialer til anlæg af deponier vil kunne anses for nyttiggørelse.

Definitionen af genanvendelse

Affaldsrammedirektivet bør suppleres med en definition af genanvendelse som retningslinje for fastlæggelse af politikker og mål for genanvendelse.

Andre forenklingstiltag

Med hensyn til bedre lovgivning:

- Overlapninger af godkendelsesprocedurer i affaldsrammedirektivet og direktivet om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (IPPC) vil blive fjernet ved at angive, at yderligere godkendelse er unødvendig, hvis der foreligger en IPPC-godkendelse.
- Direktiv 91/689/EØF om farligt affald vil blive indarbejdet i affaldsrammedirektivet med henblik på tydeliggørelse og fjernelse af overlapninger og forældede bestemmelser.

- Kommissionen vil i 2006 foreslå en konsolidering af de tre direktiver om affald fra titaniumdioxidindustrien, ved at bestemmelserne føres ajour og eventuelt forældede bestemmelser fjernes.

Kommissionen vil tage målet om bedre regulering i betragtning i forbindelse med den revurdering af affaldsdirektiverne, der er fastsat i EU-affaldslovgivningen, f.eks. direktiverne om forbrænding, udrangerede køretøjer, deponering, elektrisk og elektronisk udstyr og begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer, og vil i forbindelse med en systematisk revurdering af EU-lovgivningen om affald i givet fald foreslå ændringer til den gældende EU-lovgivning.

2. INDFØRELSE AF LIVSCYKLUSTANKEGANG I AFFALDSPOLITIK

Miljøfordelene ved affaldspolitik er indviklede, fordi de opstår på forskellige stadier i livscyklussen og på forskellige måder, og de kan derfor være vanskelige at kvantificere eller sammenligne. Der er dog et klart behov for, at affaldspolitikken bidrager til at mindske miljøvirkningerne i ressourcernes samlede livscyklus. I mange tilfælde betyder dette blot, at man bruger sin sunde fornuft til at se på det overordnede billede, men nogle gange er det nødvendigt at anvende vurderingsværktøjer, f.eks. livscyklusvurderinger.

Kommissionen foreslår, at målsætningerne for affaldspolitikken i henhold til affaldsrammedirektivet tydeliggøres, så der udtrykkeligt gives plads til livscyklustankegangen. EU's affaldspolitik bør sigte mod at reducere de negative miljøvirkninger af affaldsproduktion og –håndtering og bidrage til en generel mindskelse af miljøbelastningen fra ressourceanvendelserne.

3. BEDRE VIDENGRUNDLAG

Livscyklustankegangen forudsætter et bedre videngrundlag om virkningerne af ressourceanvendelse, affaldsproduktion og –håndtering og mere systematiske prognoser og modeller.

Dette vil i første række komme til veje gennem den mekanisme, der er beskrevet i temastrategien for ressourcer, og ved hjælp af tiltag i forbindelse med den integrerede produktpolitik. Herudover vil Det Europæiske Miljøagentur, Eurostat og Det Fælles Forskningscentre alle fortsat spille en rolle med opbygningen af et solidt videnskabeligt og økonomisk informationsgrundlag for affaldspolitik.

Et andet vigtigt skridt vil være, at man i samråd med videnskaben og interesseparter opstiller de grundlæggende retningslinjer for, hvordan livscyklusværktøjer gøres letanvendelige i affaldspolitikken, baseret på en anerkendt tilgang og metodologi. Målet er at gøre disse værktøjer lettere at anvende i udformningen af afgørelser, fra lokalt op til europæisk plan.

4. AFFALDSFOREBYGGELSE

Potentialet for affaldsforebyggelse afhænger af en række faktorer – økonomisk vækst, det omfang hvori de økonomiske operatører allerede har indført bedste praksis med hensyn til affaldsreduktion, osv. Forebyggelse kan kun opnås ved at påvirke de konkrete afgørelser, der træffes på de forskellige stadier i livscyklussen: hvordan et produkt designes, fremstilles, stilles

til rådighed for forbrugeren og endelig anvendes. Produktion af husholdningsaffald er også påvirket af forbrugernes adfærd, der hænger sammen med den sociale struktur, personlig indtægt og samfundets velstand.

Denne strategi fastsætter ingen EU-affaldsforebyggelses mål, da det ikke vil være den mest effektive og miljøvenlige løsning til at fremme affaldsforebyggelse. Med sådanne mål tages der nemlig ikke fat om miljøvirkningernes kompleksitet: affaldets vægt kunne mindskes, men miljøvirkningerne øges, hvorimod små vægtreduktioner kan føre til store reduktioner i miljøvirkningerne. Forebyggelsespolitikker bør desuden tage hensyn til de nationale produktions- og forbrugsmønstre, de forventede tendenser heri og deres tilknytning til den økonomiske vækst.

Denne strategi foreskriver en koordineret tilgang til affaldsforebyggelse, hvor forebyggelsespolitikkerne fokuserer på at reducere miljøvirkningerne, og hvor der fastlægges en ramme for specifikke nationale politikker. Der skal tages affaldsforebyggelsestiltag på alle forvaltningsniveauer. På europæisk plan kan direktivet om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (IPPC) og meddelelsen om integreret produktpolitik yde væsentlige bidrag til affaldsforebyggelse. De referencedokumenter om bedste tilgængelige teknik (BREF), der er udarbejdet i henhold til IPPC-direktivet, giver nyttige oplysninger om affaldsforebyggelse. Disse aspekter af BREF bør udbygges, og medlemsstaterne, industrien og andre interesseparter burde udveksle oplysninger om bedste praksis på et mere regelmæssigt grundlag. Kommissionen har endelig til hensigt at genoptage spørgsmålet om udvikling af rammebestemmelser for miljødesign-tiltag i forbindelse med integreret produktpolitik.

De fleste forebyggelsesforanstaltninger vil imidlertid skulle træffes på nationalt, regionalt eller lokalt plan. De vil kunne omfatte affaldsforebyggelses mål. Affaldsrammedirektivet vil blive ændret for at tydeliggøre medlemsstaternes forpligtelse til at opstille offentligt tilgængelige affaldsforebyggelsesprogrammer, inden for rammerne af bæredygtig produktion og forbrug.

5. PÅ VEJ MOD ET EUROPÆISK GENANVENDELSESAMFUND

Eftersom markedsførte ressourcer før eller siden bliver til affald, og alle slags produktionsaktiviteter skaber en eller anden form for affald, er det nødvendigt med tiltag til at bringe affaldet tilbage i det økonomiske kredsløb. Genanvendelsessektoren har behov for et reguleringsmiljø, der tilskynder til genanvendelsesaktiviteter.

Den fremherskende tendens går mod stadig større kontrol med og restriktioner på overførsler af affald på det indre marked. Det vil ikke i væsentlig grad forbedre miljøsituationen og kan føre til detaljeret lovgivning og mikro håndtering af affald på nationalt eller regionalt plan. Det kunne potentielt reducere tilgængeligheden af genanvendeligt affald for EU-industrien, navnlig i de små medlemsstater. For at modvirke denne tendens er det nødvendigt at skabe lige vilkår for genanvendelsesaktiviteter i hele EU. Genanvendelse skal i sig selv være miljømæssigt forsvarlig, og hertil er det nødvendigt at indføre standarder.

Selv om markeds kræfterne i nogle tilfælde har fremmet udvikling af genanvendelse, viser markedssignalerne snarere en tendens til at fremme bortskaffelse. Det er derfor nødvendigt med incitamenter for affaldsgenanvendelse og –nyttiggørelse. Økonomiske instrumenter og nationale deponeringsafgifter indeholder store muligheder i denne henseende.

Lige konkurrence på genanvendelsesområdet

Opbygning af et indre marked for genanvendelse, hvor der gælder høje miljøstandarder, ville have den fordel, at god praksis udbredes i hele EU, og det ville også hjælpe genanvendelsesindustrien ved at give den mulighed for at udnytte det indre marked.

En række foranstaltninger vil supplere den gældende lovgivning og give EU de manglende affaldsstandarder. Disse omfatter:

- Indførelse af effektivitetskriterier for udvalgte nyttiggørelsesprocesser under affaldsrammedirektivet og udarbejdelse af retningslinjer for anvendelse af visse bestemmelser fra forordningen om overførsel af affald for at bekæmpe fingeret nyttiggørelse.
- Udbredelse af god praksis gennem minimumsstandarder i affaldsrammedirektivet for relevante nyttiggørelsesprocesser og den kommende udvidelse af anvendelsesområdet for IPPC-direktivet til udvalgte affaldshåndteringsaktiviteter.
- Tilføjelse af en ny bestemmelse i affaldsrammedirektivet, hvorved der kan indføres miljøkriterier for specifikke affaldsstrømme til bestemmelse af, hvornår de ikke længere omfattes af affaldslovgivningens anvendelsesområde, men i stedet betragtes som produkter.

Forbedret udveksling af oplysninger om nationale bortskaffelsesafgifter

Der er bred enighed om, at bortskaffelsesafgifter er omkostningseffektive og kan forbedre affaldshåndtering væsentligt. Store forskelle i bortskaffelsesafgifter medlemsstaterne imellem vil kunne medføre unødvendige overførsler af affald og påvirke konkurrencen mellem affaldshåndteringsoperatører i de forskellige medlemsstater.

Da udsigterne til at nå til enighed om en indsats på EU-plan på dette område er begrænsede, kunne et første skridt være at tilskynde medlemsstaterne til at anvende dette økonomiske instrument på nationalt plan. Kommissionen tilskynder medlemsstaterne til at udveksle oplysninger om deres tilgang til bortskaffelsesafgifter og samtidig at holde Kommissionen fuldt ud underrettet herom.

Nye veje til fremme af genanvendelse

De genanvendelsesdirektiver, der er blevet vedtaget i det sidste årti, gør det lettere at oprette og finansiere genanvendelsesinfrastrukturer for store affaldsstrømme. Det er imidlertid vanskeligt at berettiggende anvendelsen af denne tilgang på en ny række affaldsstrømme. For mindre affaldsstrømme eller affaldsstrømme med færre miljøvirkninger kunne en sådan tilgang skabe tunge administrative byrder sammenlignet med de opnåede miljøfordele.

Hvis tilrettelæggelse og fremme af genanvendelse for alle affaldsstrømme imidlertid overlades til markedet, vil det ikke være muligt at høste alle de miljøfordele, som genanvendelse kan udvirke. Prioriteten er i øjeblikket at sikre fuld gennemførelse af EU-genanvendelsesdirektiverne, men i fremtiden er der behov for en supplerende tilgang, der både er smidigere og mere vidtrækkende. I forbindelse med revisionen af strategien skal det overvejes, om der er behov for yderligere foranstaltninger til fremme af genanvendelse. Man vil navnlig overveje en mere materialebaseret tilgang, eventuelt ved at anvende producentansvar. Det ville omfatte overvejelser af, om markeds kræfterne alene vil kunne føre

til genanvendelse af et bestemt materiale på hensigtsmæssig måde, eller om det er nødvendigt med foranstaltninger til at fjerne hindringerne for genanvendelse. Der kunne i denne forbindelse overvejes en lang række foranstaltninger, og livscyklustankegangen vil bidrage til at sikre, at der opnås miljøfordele ved genanvendelse med de lavest mulige omkostninger.

Genanvendelsesmål

Der er fastsat genanvendelses- og nyttiggørelsesmål i adskillige EU-affaldsdirektiver. Den nylige revision af genanvendelses- og nyttiggørelsesmål i direktivet om emballage og emballageaffald har vist, hvor vigtigt det er at fastsætte mål på de bedst egnede niveauer i forhold til definitionens anvendelsesområde og at tage hensyn til hvert materiales specifikke egenskaber. Uden en sådan analyse er der risiko for, at der fastsættes mål, der fremmer processer med få eller slet ingen miljøfordele, eller som ikke fremmer teknologier, der kan udvirke betydelige miljøfordele, men har vanskeligt ved at komme ind på markedet.

På grund af disse komplekse forhold bør målenes niveau fastsættes under hensyntagen til anvendelsesområdet for definitionen af genanvendelse for de forskellige materialer, som det allerede har været tilfældet ved revisionen af emballagedirektivets mål, og der bør tages hensyn til hvert materiales specifikke egenskaber. Fremtidige forslag til nye eller reviderede genanvendelses- eller nyttiggørelsesmål skal optimere omkostningseffektiviteten ved genanvendelse og nyttiggørelse og undgå at fremme u hensigtsmæssige teknikker for bestemte materialer.

Håndtering af bioaffald

De væsentligste negative virkninger af bioaffald opstår, når bioaffaldet deponeres. Herved produceres methan, en drivhusgas der er 21 gange kraftigere end carbondioxid. For at fjerne denne trussel for miljøet er det i direktiv 1999/31/EF om deponering af affald fastsat, at to tredjedele af bionedbrydeligt husholdningsaffald ikke må deponeres, og medlemsstaterne skal opstille og jævnlige revidere nationale strategier for håndtering af det affald, der ikke deponeres. Fuld gennemførelse af denne forpligtelse vil bidrage væsentligt til at reducere bioaffaldets miljøvirkninger, navnlig hvad angår drivhusgasemissioner.

I Kommissionens beretning om de nationale strategier konkluderes det imidlertid: ”Det er efter en analyse af strategierne uklart, om reduktionsmålene for deponering vil kunne nås for de medlemsstater, som ikke allerede har nået dem. Det ser ud til, at der behøves en yderligere indsats, hvis disse mål skal nås. Kommissionen vil især være opmærksom på opfyldelsen af målet for 2006 og træffe alle passende foranstaltninger til at sikre en fyldestgørende gennemførelse af direktivet”³.

Der findes ikke en enkelt miljømæssig set bedst håndtering af det bioaffald, der ikke deponeres. Miljøbalancen ved de forskellige muligheder for håndtering af dette affald afhænger af en række lokale faktorer, bl.a. indsamlingsordninger, affaldets sammensætning og kvalitet, klimaforhold, indvirkning på klimaændringer, kompostens potentiale for at bidrage til bekæmpelse af jordens forringelse og andre kategorier af miljøvirkninger. Derfor bør strategierne for håndtering af dette affald afgøres af medlemsstaterne, med anvendelse af livscyklustankegangen.

³ KOM(2005) 105 - Beretning fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om de nationale strategierr til reduktion af deponeringer af bionedbrydeligt affald, jf. artikel 5, stk. 1, i direktiv 1999/31/EF om deponering af affald.

Kommissionen vil udarbejde retningslinjer for anvendelse af livscyklustankegang på håndtering af bioaffald og vil meddele medlemsstaterne disse retningslinjer og opfordre dem til at revidere deres nationale strategier. Disse retningslinjer vil ligeledes hjælpe lokale og regionale myndigheder, der normalt er ansvarlige for udarbejdelse af planer for håndtering af husholdningsaffald.

Aspekter, der vedrører affaldsstandarder, skal også behandles på EU-plan. Der vil blive vedtaget kriterier for kompostkvalitet i medfør af bestemmelsen om affaldsfasens ophør, der er foreslået til affaldsrammedirektivet, og Kommissionen vil foreslå, at biologisk behandling af affald kommer til at falde ind under anvendelsesområdet for IPPC-direktivet, når det revideres.

Direktiv 86/278/EØF om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg vil blive revideret med henblik på at stramme kvalitetsstandarderne, hvorunder sådan anvendelse er tilladt ifølge temastrategien for jord og de tilknyttede foranstaltninger.

Ved revurderingen af strategien vil der navnlig blive fokuseret på fremskridt i forbindelse med håndtering af bioaffald og overvejelser af, om der er behov for yderligere foranstaltninger.

Håndtering af olieaffald

Livscyklustankegangen er blevet anvendt på olieaffaldslovgivningen (direktiv 75/439/EØF).

Dette direktiv indeholder bestemmelser om bortskaffelse af olieaffald og foreskriver regenerering af olieaffald. Gennemførelsen af direktivet er mangelfuld, og der er indbragt adskillige sager for EF-Domstolen, der har afsagt dom mod fem medlemsstater. Nylige analyser baseret på livscyklustankegangen, har vist, at regenerering af olieaffald frem for anvendelse heraf som brændstof ikke er berettiget ud fra nogen tydelig miljøfordel. Indsamlingsprocenten for olieaffald er desuden stadig for lav. U hensigtsmæssig bortskaffelse af olieaffald kan således have væsentlige negative virkninger og bør undgås, men de ønskede resultater opnås ikke med den gældende lovgivning. Denne bestemmelse vil derfor blive ophævet og erstattet af en ny bestemmelse i affaldsrammedirektivet, der viderefører medlemsstaternes forpligtelse til at sikre indsamlingen af olieaffald, men som ikke giver regenerering forrang. Det vil sikre fuld gennemførelse af medlemsstaternes indsamlingsforpligtelse, der er det vigtigste miljøaspekt af olieaffald.

Næste skridt: Tidsplan for foranstaltninger til gennemførelse af temastrategien for forebyggelse og genanvendelse af affald og andre foranstaltninger og aktiviteter, der vil bidrage hertil

Foreslået og/eller planlagt foranstaltning i temastrategien for forebyggelse og genanvendelse af affald	Tidsplan
Forslag til et direktiv om ændring af affaldsrammedirektivet og ophævelse af olieaffaldsdirektivet	Forelægges sammen med denne strategi
Rapport om gennemførelse af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald	2006

Revision af målene i direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer	2006
Forslag til et direktiv, der samler de tre direktiver om affald fra titaniumdioxidindustrien i ét direktiv	2006
Offentliggørelse af retningslinjer, baseret på EF-Domstolens retspraksis, for, hvornår biprodukter bør eller ikke bør betragtes som affald	2006
Offentliggørelse af retningslinjer til medlemsstaterne om anvendelse af livscyklustankegang ved håndtering af bionedbrydeligt affald, der ikke deponeres	2006
Forbedring af videngrundlaget om virkningerne af ressourceanvendelse, affaldsproduktion og -håndtering og mere systematiske prognoser og modeller	Starter i 2006
Forslag med sigte på at tydeliggøre og udvide anvendelsesområdet for IPPC-direktivet til yderligere affaldshåndteringsaktiviteter, herunder biologisk behandling til nyttiggørelse af affald og forberedelse af farligt affald til forbrænding og af forbrændingsslagger til nyttiggørelse	2007, når IPPC-direktivet revurderes
Forslag til revision af direktiv 86/278/EØF om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg	2007
Offentliggørelse af grundlæggende retningslinjer med henblik på at gøre livscyklusværktøjer letanvendelige i affaldspolitikken, med en anerkendt tilgang og metodologi	2007
Offentliggørelse af retningslinjer om visse bestemmelser i forordningen om overførsel af affald, med henblik på at bekæmpe fingeret nyttiggørelse	2007
Offentliggørelse af retningslinjer om minimumsmiljøstandarder for tilladelser af anlæg, der ikke omfattes af IPPC-direktivet, og for bedste tilgængelige teknik for blanding af farligt affald	2007
Vurdering af den aktuelle situation og af behovet for yderligere foranstaltninger til at stimulere udviklingen mod et europæisk genanvendelsessamfund	2007
Revision af målene i direktiv 2002/96/EF om elektrisk og elektronisk udstyr	2008
Vedtagelse af første sæt kvalitetsstandarder til bestemmelse af, hvornår visse affaldsstrømme ophører med at være affald; der startes med kompost og genanvendte tilslagsmaterialer	2008 – afhængig af ikrafttrædelsen af det reviderede

Andre foranstaltninger og aktiviteter, der vil bidrage til temastrategien for affaldsforebyggelse og –genanvendelse

Markedsudviklingen

Adskillige medlemsstater har lanceret tiltag med henblik på at udvikle affaldsgenanvendelsesmarkedet ved at fjerne tekniske og økonomiske hindringer for genanvendelse og ved at øge efterspørgslen efter genanvendelsesmaterialer (f.eks. udarbejdelse af standarder, bedre adgang til markedsrelevant information og offentlige udbud). Sådanne tilgange synes i vist omfang at kunne supplere de centrale genanvendelsespolitikker for genanvendelse og kunne anvendes i de nationale køreplaner for gennemførelsen af handlingsplanen for miljøteknologi.

Forskning og teknologi

Kommissionen vil sikre, at de europæiske midler, der er afsat til forsknings- og udviklingsarbejde vedrørende affaldsteknologi fokuseres på de vigtigste miljøvirkninger af affald.

Bedste praksis

Kommissionen vil støtte formidling og overførsel af bedste praksis angående tiltag og systemer for bevidstgørelse, oplysning og incitamenter udviklet på nationalt, regionalt og lokalt plan.

Statsstøtte

Retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse vil blive taget op til fornyet overvejelse. Det vil i denne forbindelse bl.a. tydeliggøres, i hvilke tilfælde der kan ydes statsstøtte til fremme af affaldsgenanvendelsesaktiviteter.

Ved revurderingen af strategien i 2010 vil det desuden om nødvendigt blive afgjort, om der er behov for yderligere foranstaltninger til at fremme affaldsforebyggelse og anvendelse af livscyklustankegang i affaldshåndteringen og til at gøre fremskridt mod et europæisk genanvendelsessamfund.

BILAG II
FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS BETEGNELSE:

Temastrategi for affaldsforebyggelse og -genanvendelse

2. ABM-/ABB-RAMME

Politikområde: 07 – Miljø

Aktivitet: 07 04 – Gennemførelse af miljøpolitikken

3. BUDGETPOSTER

3.1. Budgetposternes nummer og tekst (aktionsposter og dermed forbundne poster vedrørende teknisk og administrativ bistand (tidl. B..A-poster)):

07 01 04 01 – Lovgivning, oplysningskampagner og andre generelle foranstaltninger i forbindelse med Fællesskabets handlingsplaner på miljøområdet — udgifter til den administrative forvaltning

07 04 02 – Oplysningskampagner og andre generelle foranstaltninger i forbindelse med Fællesskabets handlingsplaner på miljøområdet

3.2. Foranstaltningens og de finansielle virkninger varighed:

Strategien løber over 10 år (2005-2015). Denne finansieringsoversigt dækker de finansielle aspekter af de første fem år (2005-2010).

3.3. Budgetoplysninger:

Budgetpost	Udgifternes art		Nye	EFTA-bidrag	Bidrag fra ansøgerlandene	Udgiftsområde i de finansielle overslag
07 04 02	Ikke-oblig.	Opdelte ⁴	NEJ	NEJ	NEJ	Nr. 3

⁴ Opdelte bevillinger.

4. SAMMENFATNING AF RESSOURCERNE

Behovene vedrørende personaleressourcer og administrationsudgifter dækkes af bevillingen til det forvaltende generaldirektorat (GD Miljø) inden for rammerne af den årlige budgetprocedure.

4.1. Finansielle ressourcer

4.1.1. Sammenfatning af forpligtelsesbevillinger (FB) og betalingsbevillinger (BB)

i mio. EUR (3 decimaler)

Udgiftstype	Punkt		Året							I alt
			2005	2006	2007	2008	2009	2010		

Driftsudgifter⁵

Forpligtelsesbevillinger (FB)	8.1	a		0,230	0,380	0,230	0,230	0,080	1,150
Betalingsbevillinger (BB)		b		0,130	0,280	0,330	0,230	0,180	1,150

Administrative udgifter inden for referencebeløbet⁶

Teknisk og administrativ bistand (IOB)	8.2.4	c		0	0	0	0	0	0
--	-------	---	--	---	---	---	---	---	---

SAMLET REFERENCEBELØB

Forpligtelsesbevillinger		a + c		0,230	0,380	0,230	0,230	0,080	1,150
Betalingsbevillinger		b + c		0,130	0,280	0,330	0,230	0,180	1,150

Administrative udgifter, der ikke er medtaget i referencebeløbet⁷

Menneskelige ressourcer og dermed forbundne udgifter (IOB)	8.2.5	d	0,486	0,486	0,486	0,486	0,486	0,486	2,916
Andre administrative udgifter end udgifter til personaleressourcer og dermed forbundne udgifter, ikke medtaget i referencebeløbet (IOB)	8.2.6	e	0,002	0,088	0,088	0,090	0,086	0,084	0,438

⁵ Udgifter, som ikke henhører under kapitel xx 01 i afsnit xx.

⁶ Udgifter inden for artikel xx 01 04 i afsnit xx.

⁷ Andre udgifter inden for kapitel xx 01 end artikel xx 01 04 eller xx 01 05.

Samlede anslåede finansielle omkostninger ved foranstaltningen

FB I ALT, inkl. udgifter til personaleressourcer	a + c + d + e	0,488	0,804	0,954	0,806	0,802	0,650	4,504
BB I ALT, inkl. udgifter til personaleressourcer	b + c + d + e	0,488	0,704	0,854	0,906	0,802	0,750	4,504

Samfinansiering

Hvis forslaget indebærer samfinansiering med medlemsstaterne eller med andre organer (oplys hvilke), angives der et skøn i tabellen nedenfor over beløbet for denne samfinansiering (der kan indsættes flere rækker, hvis der forventes samfinansiering med flere organer):

i mio. EUR (3 decimaler)

Samfinansierende organ		År n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5	I alt
.....	f							
FB I ALT, inkl. samfinansiering	a+c +d+ e+f							

4.1.2. Forenelighed med den finansielle programmering

- Forslaget er foreneligt med den gældende finansielle programmering.
- Forslaget kræver omprogrammering af det relevante udgiftsområde i de finansielle overslag.
- Forslaget kan kræve anvendelse af bestemmelserne i den interinstitutionelle aftale⁸ (dvs. fleksibilitetsinstrumentet eller revision af de finansielle overslag).

4.1.3. Finansielle virkninger på indtægtsiden

- Forslaget har ingen indflydelse på indtægterne
- Forslaget har finansielle virkninger - virkningerne for indtægterne er som følger:

i mio. EUR (1 decimal)

	Forud		Efter foranstaltningens iværksættelse
--	-------	--	---------------------------------------

⁸ Se punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

Budgetpost	Indtægter	for aktionen [år n-1]	[År n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ⁹
	a) Indtægter i absolutte tal							
	b) Ændringer i indtægterne	Δ						

4.2. Personaleressourcer (fuldtidsækvivalenter) (herunder tjenestemænd, midlertidigt ansatte og eksternt personale) – se nærmere under punkt 8.2.1.

Årlige behov	Året 2005	2006	2007	2008	2009	2010
Personaleressourcer i alt	0,486	0,486	0,486	0,486	0,486	0,486

5. SÆRTRÆK OG MÅL

5.1. Behov, der skal dækkes på kort eller lang sigt

Behandling af miljøhensyn i forbindelse med affaldshåndtering. Strategien vil lancere foranstaltninger til forbedring af affaldshåndteringen og af de lovgivningsmæssige rammer for affaldshånteringsaktiviteter.

5.2. Merværdien af Fællesskabets engagement og forslagets sammenhæng med andre finansielle instrumenter og eventuel synergi

Affaldshåndtering er en økonomisk aktivitet, der udfoldes på det indre marked. Denne aktivitet er meget omfattende reguleret, og det er nødvendigt med en fælles tilgang for at gøre markedet mere effektivt.

5.3. Forslagets mål, forventede resultater og øvrige indikatorer set i forbindelse med ABM-rammen

Målet med strategien er at udstikke en række foranstaltninger, der vil gøre det muligt at reducere miljøvirkningerne fra affald og bidrage til at reducere miljøvirkningerne fra ressourceanvendelse.

Med henblik herpå er der fastsat nogle konkrete foranstaltninger:

- 1) Forenkling og modernisering af de lovgivningsmæssige rammer for affaldsaktiviteter.
- 2) Forbedring af videngrundlaget på dette område.
- 3) Udvikling af tiltag til at fremme affaldsforebyggelse og –genanvendelse.

Der er flere detaljerede oplysninger om de forventede resultater og deres virkninger i henholdsvis meddelelsen og i den medfølgende konsekvensanalyse.

⁹ Indsæt flere kolonner, hvis f.eks. foranstaltningen varer længere end 6 år.

5.4. Gennemførelsesmetode (vejledende)

X *Central forvaltning*

X direkte af Kommissionen

indirekte ved delegation til:

forvaltningsorganer

organer oprettet af Fællesskaberne, jf. artikel 185 i finansforordningen

nationale offentlige organer eller public service-organer

Fælles eller decentral forvaltning

med medlemsstaterne

med tredjelande

Fælles forvaltning med internationale organisationer (angiv nærmere)

Relevante bemærkninger: De i denne strategi fastsatte foranstaltninger vil direkte blive gennemført af Kommissionen (lancering af undersøgelser, tilrettelæggelse af møder, tjenesteydelseskontrakter osv.) og af medlemsstaterne (gennemførelse af lovgivning og henstillinger).

6. OVERVÅGNING OG EVALUERING

6.1. Overvågningsystem

Kommissionen foreslår at revurdere temastrategien fem år efter meddelelsens offentliggørelse. Med henblik herpå vil Kommissionen udarbejde en beretning, der vil blive offentliggjort og forelagt institutionerne.

6.2. Evaluering

6.2.1. Forudgående evaluering

Temastrategien har været genstand for en konsekvensanalyse, der offentliggøres samtidig med vedtagelse af meddelelsen.

6.2.2. Forholdsregler efter en midtvejsevaluering eller efterfølgende evaluering (konklusioner, der kan drages af lignende tidligere erfaringer)

Tilgangen i planlægningen med anvendelse af en temastrategi er noget nyt i det sjette miljøhandlingsprogram¹⁰. Foranstaltningerne i denne specifikke strategi bevæger sig imidlertid ikke ud over normal administrativ praksis (lancering af undersøgelser, tilrettelæggelse af møder, tjenesteydelseskontrakter af relativt små beløb), som er omfattet af passende finansielle forholdsregler.

6.2.3. Regler for fremtidige evalueringer og deres hyppighed

Kommissionen foreslår at revurdere temastrategien fem år efter meddelelsens offentliggørelse. Med henblik herpå vil Kommissionen udarbejde en beretning, der vil blive offentliggjort og forelagt institutionerne.

7. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

De foreslåede aktiviteter består kun i udgifter til personale, ekspertmøder og undersøgelseskontrakter. Sidstnævnte vil blive underkastet Kommissionens sædvanlige kontrol, og der er derfor ikke behov for yderligere forholdsregler mod svig.

Potentielle modtagere og kontrahenter skal overholde bestemmelserne i finansieringsforordningen og dokumentere, at de er velfunderede i finansiell og retlig henseende. Med hensyn til støtte skal de forelægge foreløbige indtægts- og udgiftsopgørelser for de projekt eller den aktivitet, hvortil der anmodes om støtte. Betalinger udføres på grundlag af støtteaftalebetingelserne og på grundlag af udgifts- og indtægtsopgørelser, der er behørigt bekræftet af modtageren og kontrolleret af Kommissionens relevante tjenestegren. Kontrollbesøg på stedet er mulige, og modtagere skal derfor opbevare alle relevante bilag og støttedokumenter i en periode på fem år efter projektets afslutning.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastsættelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram (EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1).

8. RESSOURCER

8.1. Finansielle omkostninger i forbindelse med forslagetets mål

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

(Beskrivelse af mål, foranstaltninger og output)	Type output	Gen. snit. omkostn.	Året 2005		Året 2006		Året 2007		Året 2008		Året 2009		Året 2010		I ALT	
			Antal output	Samlede omkostninger	Antal output	Samlede omkostninger	Antal output	Samlede omkostninger	Antal output	Samlede omkostninger	Antal output	Samlede omkostninger	Antal output	Samlede omkostninger	Antal output	Samlede omkostninger
FORMÅL ¹¹																
Forberedelse af Kommissionens afgørelser om gennemførelsesforanstaltninger																
Ekspertbøringer	Rapporter	0,040		2	0,080	2	0,080	2	0,080	2	0,080	2	0,080	8	0,400	
Undersøgelser	Rapporter	0,150		1	0,150	2	0,300	1	0,150	1	0,150			5	0,750	
SAMLEDE OMKOSTNINGER					0,230		0,380		0,230		0,230		0,080		1,150	

¹¹ Som beskrevet under punkt 5.3.

8.2. Administrative udgifter

8.2.1. Personaleressourcer – antal og type

Stillingstyper		Personale til forvaltning af foranstaltningen ved brug af eksisterende og/eller yderligere ressourcer (antal stillinger/fuldtidsækvivalenter)					
		Året 2005	Året 2006	Året 2007	Året 2008	Året 2009	Året 2010
Tjenestemænd eller midlertidigt ansatte ¹² (XX 01 01)	A*/AD	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5
	B*, C*/AST	1	1	1	1	1	1
Personale, der finansieres ¹³ over art. XX 01 02							
Andet personale ¹⁴ , der finansieres over art. XX 01 04/05							
I ALT		4,5	4,5	4,5	4,5	4,5	4,5

8.2.2. Opgavebeskrivelse

De opgaver, der skal udføres, ligger inden for almen administrativ praksis og omfatter lancering af undersøgelser, tilrettelæggelse af ekspertmøder, forvaltning af tjenesteydelseskontrakter o.lign.

8.2.3. Kilde til personaleressourcer (vedtægtsomfattede)

- Stillinger, der i øjeblikket er afsat til forvaltningen af programmer, og som skal erstattes eller forlænges
- Stillinger, der er forhåndsallokeret i forbindelse med APS/FBF-proceduren for år n
- Stillinger, hvorom der skal ansøges i forbindelse med den næste APS/FBF-procedure

¹² Udgifter, der IKKE er medtaget i referencebeløbet.

¹³ Udgifter, der IKKE er medtaget i referencebeløbet.

¹⁴ Udgifter, der er medtaget i referencebeløbet.

- Stillinger, som skal omfordeles under anvendelse af eksisterende ressourcer inden for den pågældende tjeneste (intern omfordeling)
- Stillinger, der er nødvendige i år n, men ikke forudset i APS/FBF-proceduren for det pågældende år

8.2.4. *Andre administrative udgifter, der er medtaget i referencebeløbet (XX 01 04/05 – udgifter til administrativ forvaltning)*

i mio. EUR (3 decimaler)

Budgetpost (nummer og betegnelse)	Året 2005	Året 2006	Året 2007	Året 2008	Året 2009	Året 2010	I ALT
1 Teknisk og administrativ bistand (herunder personaleudgifter)							
Forvaltningsorganer ¹⁵							
Anden teknisk og administrativ bistand							
- intern							
- ekstern							
Teknisk og administrativ bistand i alt							

8.2.5. *De finansielle omkostninger ved personaleressourcer og beslægtede omkostninger er ikke medtaget i referencebeløbet*

i mio. EUR (3 decimaler)

Arten af personaleressourcer	Året 2005	Året 2006	Året 2007	Året 2008	Året 2009	Årene 2010 ff
Tjenestemænd og midlertidigt ansatte (XX 01 01)	0,486	0,486	0,486	0,486	0,486	2,430
Personale finansieret over artikel XX 01 02 (hjelpeansatte, nationale eksperter, kontraktansatte osv.) (oplys budgetpost)						

¹⁵ Der skal henvises til den specifikke finansieringsoversigt for det eller de pågældende forvaltningsorganer.

Omkostninger ved personaleressourcer og dermed forbundne omkostninger (IKKE medtaget i referencebeløbet)	0,486	0,486	0,486	0,486	0,486	2,430
---	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Beregning – *Tjenestemænd og midlertidigt ansatte*

Hver fuldtidsækvivalent anslås til 108 000 EUR om året.

Beregning – *Personale, der finansieres over art. XX 01 02*

8.2.6 Andre administrative udgifter, der ikke er medtaget i referencebeløbet

i mio. EUR (3 decimaler)

	Året 2005	Året 2006	Året 2007	Året 2008	Året 2009	Året 2010	I ALT
XX 01 02 11 01 – Tjenesterejser	0,002	0,008	0,008	0,010	0,006	0,004	0,038
XX 01 02 11 02 – Møder og konferencer							
XX 01 02 11 03 - Udvalg ¹⁶		0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,400
XX 01 02 11 04 – Undersøgelser og høringer							
XX 01 02 11 05 - Informationssystemer							
2 Andre forvaltningsudgifter i alt (XX 01 02 11)	0,002	0,088	0,088	0,090	0,086	0,084	0,438
3 Andre udgifter af administrativ karakter (angiv hvilke, herunder budgetpost)							
Administrative udgifter i alt, undtagen udgifter til personaleressourcer og	0,002	0,088	0,088	0,090	0,086	0,084	0,438

¹⁶ Oplys, hvilken type udvalg det drejer sig om, og hvilken gruppe det tilhører.

dermed forbundne udgifter (IKKE medtaget i referencebeløbet)							
--	--	--	--	--	--	--	--

Beregning – *Andre administrative udgifter, der ikke er medtaget i referencebeløbet*

Gennemsnitsomkostningerne ved en tjenesterejse anslås til 1 000 EUR.